

CHÍNH THIÊN CHÚA LÀ ĐẮNG BAN ƠN CỨU ĐỘ

Chúa Nhật 2-5-1993 đôi vợ chồng trẻ Ben và Beth Lawrence thức giấc trong kinh hoàng! Bé gái Allison 3 tuổi bị nôn mửa dữ dội và nhiệt độ trong người lên rất cao.

Gia đình Lawrence sống tại Clarkston thuộc bang Michigan, Hoa Kỳ. Sau khi sinh hạ con trai Benjamin bằng đi mấy năm dài bà Beth thầm nghĩ: "Có lẽ mình không sinh con được nữa!" Nhưng rồi bà mang thai và sinh hạ bé Allison. Đối với gia đình Lawrence - và nhất là đối với bà Beth - bé Allison quả là phép lành của Trời Cao. Bé Allison trông thật mũm mĩm dễ thương!

Nhưng sáng hôm ấy bé Allison nằm dờ sống dờ chết, hơi thở bị đứt quãng, không bình thường. Hai vợ chồng vội mang con đến nhà thương. Sau khi khám bệnh và trông thấy những dấu hiệu trầm trọng không lành, bác sĩ khuyên ông bà mang bé Allison đến nhà thương nhi đồng nổi tiếng Thánh Giuse. Tại đây, bé

Allison được giao cho nữ bác sĩ Elizabeth Contreras, giám đốc phòng cấp cứu nhi đồng.

Nữ bác sĩ Elizabeth Contreras chào đời tại El Paso, thuộc bang Texas. Một điều đáng chú ý là bác sĩ Contreras dung hòa cách tuyệt diệu hai lãnh vực Đức Tin và khoa học. Trong tư cách bác sĩ, bà tin tưởng mãnh liệt nơi quyền lực y khoa. Thế nhưng trong tư cách tín hữu Công Giáo, bác sĩ Contreras lại đặt trọn niềm tin nơi quyền năng vô biên của THIÊN CHÚA. Bà thường xuyên tham dự Thánh Lễ. Mỗi buổi sáng trước khi bắt đầu một ngày mới, trước khi tra tay làm việc, bác sĩ cầu nguyện: "Xin Chúa hướng dẫn soi sáng và trợ giúp con trong mọi việc con phải làm trong ngày hôm nay".

Buổi chiều hôm đó, khi đối diện với bệnh tình bé Allison, khi thấy nhịp tim đập loạn xạ, ngón tay ngón chân bé thâm tím lại, bác sĩ Contreras kinh hãi buột miệng kêu thầm: "Ôi lạy Đức Chúa GIÊSU!" Lời kêu tự nhiên, vừa xuất phát từ đáy lòng, vừa là lời van xin THIÊN CHÚA trợ giúp trong cơn nguy biến.

Bác sĩ Contreras được sự trợ giúp của 4 bác sĩ và 5 y tá. Sau mấy tiếng đồng hồ cấp cứu, bé Allison bắt đầu trở lại tình trạng hơi bình thường. Bé thầm thì: "Con muốn gặp Má con. Má con đâu rồi?" Bác sĩ Contreras vỗ nhẹ vào mặt bé và nói: "Cưng à, bà rất tiếc là chưa thể mang Má vào đây. Cháu có bằng lòng tha thứ cho bà không?" Allison đưa đôi mắt mở lớn, đọng đầy nước mắt, nhìn bác sĩ Contreras và thầm thì trả lời: "Dạ có!"

Thế nhưng, bệnh tình của Allison bỗng biến chứng và tim cô bé ngừng đập. Lúc ấy là 3 giờ 35 phút chiều. Dầu vậy, trọn nhóm bác sĩ và y tá, dưới quyền điều khiển của nữ bác sĩ Contreras, vẫn tiếp tục cuộc chạy đua với tử thần. Vừa điều động cuộc cấp cứu, đưa quả tim của bé Allison đập trở lại, bác sĩ Contreras vừa thì thầm cầu nguyện: "Lạy Chúa, xin cứu sống bé gái này, vì lòng thương xót người mẹ của bé!"

Đúng 41 phút sau khi dùng đủ phương pháp cấp cứu, lúc 4 giờ 16 phút chiều, quả tim bé Allison bỗng nhiên bắt đầu đập trở lại. Rõ ràng là một phép lạ! Mọi người thở phào nhẹ nhõm và thốt lên những tiếng vui mừng!!!

Tuy nhiên, hiểm nguy vẫn chưa rời khỏi bé Allison. Tim bé đập trở lại nhưng bé không hồi tỉnh và hoàn toàn ở trong tình trạng hôn mê. Trong vòng ròn rã 72 tiếng đồng hồ - 3 ngày 3 đêm - bé Allison chỉ thoi thóp thở và sống nhờ thuốc men cùng dụng cụ y khoa. Dầu vậy, toàn nhóm bác sĩ - đặc biệt là nữ bác sĩ Elizabeth Contreras - và y tá cũng như cha mẹ bé không một ai buông tay và mất niềm hy vọng. Sang đến ngày thứ tư thì bé Allison bỗng nói được và nhận ra cha mẹ. Khi hai ông bà Ben và Beth Lawrence bước vào phòng con, nhận ra ngay và vui mừng vỗ tay chào đón: "Ba ơi tới đây với con! Má ơi lại đây với con!"

Đúng một tháng sau, ngày 4-6-1993, bé Allison rời nhà thương. Trong cuộc họp báo loan tin về việc khỏi bệnh lạ lùng của bé Allison - người về từ cõi chết - bác sĩ Mark Goetting khiêm tốn nói: "Chúng tôi chỉ làm trọn phận vụ y sĩ của mình". Trong khi đó, nữ bác sĩ Elizabeth Contreras, lại có câu giải thích khác. Bà nói: "Chính THIÊN CHÚA hướng dẫn chúng tôi trong phận vụ cấp cứu. Chính Ngài đã cứu sống bé gái này!"

... Từ cảnh ngặt nghèo, con kêu lên THIÊN CHÚA, Người đã thương đáp lời. Lạy Chúa, từ lòng âm phủ, con cầu cứu, Ngài đã nghe tiếng con. Ngài đã ném con vào vực sâu, giữa lòng biển cả, làn nước mênh mông vây bọc con, sóng cồn theo nước cuốn, Ngài để cho tràn ngập thân này. Con đã nói: "Con bị đuổi đi khuất mắt Chúa rồi! Nhưng con vẫn hướng nhìn về thánh điện của Chúa". Nước bủa vây con đến cổ, vực thẳm vây bọc con, trên đầu con, rong rêu quấn chần chịt. Con đã xuống tận nền móng núi non, cửa lòng đất đã cài then chốt con mãi mãi. Nhưng Ngài đã đưa sự sống của con lên khỏi huyết, lạy THIÊN CHÚA của con. Khi mạng sống con hầu tàn, con đã nhớ đến THIÊN CHÚA và lời cầu nguyện của con đã tới Ngài, tới đền thánh của Ngài. Bọn thờ thần hư ảo, chớ gì chúng bỏ điều chúng vẫn tôn sùng. Phần con, giữa tiếng hát tạ ơn, con sẽ tiến dâng Ngài hy lễ; con xin giữ trọn điều đã khấn nguyện. THIÊN CHÚA mới là Đấng ban ơn cứu độ (Sách Giônã 2,3-10)

("Reader's Digest", January/1994, trang 47-52)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt